

11. Az új tudományos eredmények összefoglalása, a munka értékelése tartalmi és módszertani szempontból, esetleges különvélemények, a bírálóbizottság állásfoglalása a nyilvános vitában vitatott kérdésekről:

Dr. univ. Gáspár Tibor nyá. mk. vezérőrnagy doktori (PhD) értekezésének témája aktuális, összhangban van a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Katonai Műszaki Doktori Iskola tudományági igényeivel, kutatási témáival. A jelölt disszertációjában a haditechnika-történeti jelleg dominál. A fegyver és lőszerbiztosítás hazai történetek kutatása és a tapasztalatok leszűrése hiánypótló munkának tekinthető.

Az értekezés formailag és tartalmilag megfelel a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Doktori Szabályzatában előírt követelményeknek, terjedelme csak minimálisan haladja meg a szabályzatban meghatározott 130 oldalt. A dolgozat nyelvezete érthető, stílusa olvasmányos, szakterminológiája szakszerű. A szerző logikus rendszerezésben, történetiségében építette fel értekezését. Némileg zavarólag hat, hogy a kronológiailag egymásra épülő fejezetek terjedelmileg nem egyenszilárdak, illetve a fejezetek tagolatlanok, nincsenek alfejezetekre szétválasztva.

A jelölt a tudományszak korszerű szintjén, tekintélyes mennyiségű, széleskörű hazai szakirodalmat és levéltári forrásokat dolgozott fel kutatásai során, mely kellően tükrözi a szakirodalmi ismereteit. A jelölt témában való jártasságát meggyőzően igazolja saját publikációs jegyzéke is, amely a témához kapcsolódóan 67 szakcikket, tanulmányt, önálló kiadványt tartalmaz. Hivatkozásai korrektek, a szövegekörnyezetben részletesen vannak jelölve a szakirodalomból felhasznált részek.

A jelölt által megfogalmazott célkitűzések kellően körülhatároltak és reálisak, szakmailag helytállóak.

A szerző nyolc fejezetben tárgyalja a fegyver és lőszerbiztosítás kérdéseit a honfoglalástól kezdve napjainkig. A fejezetekben átfogó történeti leírását adja az elmúlt korok háborúiban, illetve a II. világháborút követő időszakokban a fegyver és lőszerbiztosítás fejlődésének. A fejezetek végén lévő következtetései helytállóak, megalapozottak. A jelölt helyes és előremutató következtetéseket von le az elemzett korokból a fegyver és lőszerbiztosítás tekintetében. Kutatásai részeredményeit a jelölt tudományos publikációkban nyilvánosan közzétette, és azokat a disszertációban felhasználta.

Összességében: az értekezés tudományos eredményeket tartalmazó tudományos értékű mű, önálló kutatómunka eredménye, mely jelentős elméleti támpontot nyújt a fegyver és lőszerbiztosítás terén a további kutatások folytatásához, ezen felül pedig egyes részei jól hasznosíthatók az egyetemi oktatásban is.

A bíráló bizottság a jelölt új tudományos eredményeinek ismerte el:

1. Elsőként végezte el a hazai fegyver- és lőszerbiztosítás történetének rendszerezett feltárását és az egyes történelmi korszakok egyedi, majd összesített értékelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a haza védelme minden esetben igényelte a hazai fegyver- és lőszergyártás szükségességét, különös tekintettel a tömeg eszközök és anyagok vonatkozásában.
2. A háborús tapasztalatok mélyreható és átfogó vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy a fegyver- és lőszerbiztosítás legfontosabb elvei és szervezeti

elemei a történelmi kortól függetlenül általánosnak tekinthetők, így különösen a lőszerkészletek összetétele; a készletezett mennyiségek; a személyzeti fegyverzet; az ellátó szervezetek száma és felépítése az egyes tagozatokban; az ellátási és biztosítási módok, eljárások és szükségmegoldások.

3. Kimutatta, hogy a fegyver- és lőszerbiztosítás évszázadok során kialakult hazai gyakorlata, mint a történelmi tények és tapasztalatok összessége, nem hagyható figyelmen kívül az ellátási rendszer módosítása vagy változtatása esetén, ellenkezőleg, szigorúan figyelembe kell venni azokat, a változással járó súlyos zavarok elkerülése érdekében.
4. Történelmünk nehéz időszakainak értékelése alapján feltárta a kiutat jelentő leg-sikeresebb általános érvényűnek tekinthető, célszerű tevékenységi módozatokat. Nevezetesen: a felesleges, használhatatlan eszközöktől meg kell szabadulni („csak azt tartani meg, ami a jövőben is szükséges, vagy teljesen nélkülözhetetlen!”); a fejlesztési feltételek megteremtéséig terjedő időt az állomány intenzív képzésére, felkészítésére kell fordítani. Így teremthető meg a kor követelményeinek megfelelő, korszerű és hatékony hadsereg feltételrendszere.